

Dansk Arbejdsgiverforening

Industrirådet

København, den 6. december 1976

Modtaget
fkt. sekz.
- 6 DEC 1976

Med henblik på at fremlægge sine synspunkter vedrørende EF's aktiviteter i den kommende tid har sammenslutningen af industri- og arbejdsgiverorganisationer i De europæiske Fællesskaber, UNICE, udarbejdet en udtalelse, som overgives den nye Kommission, der ved årsskiftet vil træde i funktion.

UNICE's danske medlemsorganisationer, Dansk Arbejdsgiverforening og Industrirådet, tillader sig hermed til underretning at fremsende den nævnte udtalelse med engelsk tekst. Man vedlægger tillige en af organisationerne foretaget oversættelse til dansk.

Med venlig hilsen

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Arne Lund
Arne Lund

INDUSTRIRÅDET

Ove Munch
Ove Munch

25 November 1976

MEMORANDUM SUBMITTED BY UNICE ON THE OCCASION
OF THE REPLACEMENT OF THE EUROPEAN COMMISSION

1. UNICE is convinced that it is an urgent and vital matter that the Community should start moving forward again. There is just no alternative to the unification of Europe.

Experience shows that, contrary to what some had expected, the mere meshing together of the economies has not been enough to bring about a political alignment among partners.

It now seems that the Community achievement, in the shape of customs union and common agricultural policy, is under pressure and could easily collapse if it is not reinforced by efforts in the direction of economic and monetary union.

It is on the achievement of this objective that the return to lasting growth depends, which means our prosperity. What is required from governments of Member States is commitments of a kind which imply marked progress in the political build-up of Europe and in particular a reinforcement of the political structure of the Community.

The renewal of the Commission and the election of Parliament on the basis of universal suffrage are two important events which could be utilised to provide a new impetus for the Community.

2. The unification of Europe is of concern to all of us.

For the bulk of our populations the initial effects of the Common Market have been beneficial; there has been a considerable rise in the standard of living, definite social improvements, dramatic rises in trade, production and consumption.

If enterprises are to continue to contribute to economic and social progress they must be able to hold their own in competition with their rivals at the world level, and for this they need to operate in a large integrated market.

Finally, Europe will not be able to play an active role on the world scene unless it can present itself as a single entity.

3. The difficulties encountered by the Community over the last few years have shown that it is unable to provide a single Community answer to the serious problems which have arisen.

Member States all too often try to find their own answers to problems by resorting to purely national measures.

Moreover, when Community decisions were in fact taken they still have not been followed up at the national level. This situation is no doubt due to the lack of political will on the part of Member States and to the weaknesses of the decision-making process in the Community institutions.

The fact that the national aspect of policies overshadows the Community aspect is largely due to the failure of the Community mechanism to carry with it the political, economic and social forces of the member countries, which, not feeling bound by Community guidelines, respond to purely national considerations.

However, in view of the degree of interdependence within the Community, separate national measures can have most unfortunate repercussions on partner countries. Former disparities have been accentuated and threaten to undermine what has been achieved.

So far it has been possible to hold off protectionist measures, but, if things go on as at present, they cannot but lead to the break-up of the Community.

4. What is now necessary is a combined effort at the European and national levels by governments and all economic and social forces: no country can hope to cope with today's problems by itself. This requires of governments political determination and also, both on their part and on that of the social partners, commitments to carry out coordinated national policies which are in line with jointly decided Community guidelines.
5. The first task of this kind which faces the Community is to make sure that economic recovery is stable and lasting. The conclusions which emerged at the Tripartite Economic and Social Conference in Luxembourg, and were accepted by governments and the social partners, could be the first steps towards constructive common action. However, if they are to have any real meaning, they will have to be reflected in negotiations and decisions at the national level.

To achieve real harmony within the Community an effective coordination of economic and monetary policies is called for, particularly as regards the key elements - current economic measures, the fight against inflation, public budgets, volume of money, credit.

This coordination will have to be matched with procedures to make it binding on Member States, and national medium-term programmes, moreover, must also be compatible with Community objectives.

UNICE is in favour of proposals which envisage the alignment of the national economic and social situations, which is essential for monetary stability within the Community.

6. Along with this, efforts to eliminate the obstacles still hindering the setting up of a genuine Common Market must be continued.

This means not only the getting rid of obstacles to trade but also the phasing out of serious structural and regional disparities.

In the absence of structures which are reasonably compatible it is hardly possible to achieve a balanced growth which is essential if fresh progress towards European integration is to be made.

7. The crisis has brought out the need for an adjustment in industrial structures. Because of policies pursued so far, changes have been effected primarily in a national context. The time has come to adopt a Community approach to these problems. The measures planned should contribute to the achievement of the aims which have been jointly agreed; they should be logically compatible with them and should provide conditions which, in the context of the market mechanism, facilitate the necessary adjustments and strengthen the competitive position of European industry.
8. The Community policy of being open to the outside world - which in principle meets with UNICE's support - should remain consonant with the requirements of a balanced and integrated Community.

In the difficult circumstances at present facing the Community, new openings to certain countries of the Mediterranean basin should not be rushed through at the risk of jeopardising necessary developments in European integration and threatening its solidarity. This would not be in the interests either of the Member States or of the new partners.

The trade policy of the Community should be brought into line with the objectives of industrial policy, particularly as regards structural reorganisation. It should also be more concerned to consolidate the position of European industry on foreign markets by insisting on genuine reciprocity in agreements with outside countries.

9. UNICE would reiterate its view that these various measures involve a strengthening in the authority of Community institutions, genuine political determination on the part of Member States, an active participation by the social partners, and strict discipline by all concerned

The industrial and employers' federations are determined to press on with concertation, and to use their influence to urge governments to coordinate national policies, with a view to achieving the convergence within the Community which is required.

23 November 1976

MEASURES WHICH THE EUROPEAN COMMUNITY
SHOULD UNDERTAKE AS A MATTER OF PRIORITY

A. Alignment of economic, monetary and social policies

If improvement in the economic situation is to have a lasting character and is to help in restoring a high level of employment, it is essential that Member States should pursue parallel policies based on sustained and stable growth.

Only if the Community has a great sense of solidarity will this effort at concertation yield fruitful results. In practice this means that governments of member countries should, in case of need and on specified terms, be ready to transfer resources to the weaker economies of their partners.

Differences in national policies have in fact exacerbated existing disparities between countries, and they could lead to a break up of the Common Market. This divisive approach would undermine the competitiveness of European enterprises.

The return to growth and stability is essential for a recovery in investments, which is a condition necessary for an improvement in the employment situation.

Enterprises can only step up their investment if their profitability level improves, and if they can operate in an atmosphere of confidence and in stable conditions, which implies that inflation is under control.

Over recent years, however, the financial position of enterprises has deteriorated seriously, and there has been a shift in the distribution pattern of the national product in favour of public expenditure, wages and consumption, to the detriment of the income of capital and of investment.

In order to attain the aims mentioned above, there must be a slow down in the rate of growth of public spending, and moderation in the wage income trend, which for the time being should fall short of GNP growth, in order to allow investments to go ahead of GNP. Along with this there should be:

- reorganisation of public expenditure with a view to increasing efficiency by reducing as far as possible current spending to the benefit of investment;
- a policy of investment encouragement based essentially on recovery of the financial situation of enterprises, reform in the structure of company balance sheets, adjustment in company tax policy, especially by treating enterprise capital in the same way as borrowed capital;
- a positive employment policy not aimed at reducing the availability of labour but at achieving a better adjustment of supply and demand by means of training policy and a suitable degree of labour mobility.
- monetary policy, particularly strict control of the money supply.

These measures pursued as a whole should yield success in the fight against inflation. They require a wide consensus and joint effort by all concerned.

1. Economic and monetary policy

- The Council of Ministers should adopt guidelines aimed at coordinating the key elements in the short term economic and monetary policy in Member States.
- There should be machinery to ensure that these guidelines are respected.
- The grant of Community financial aid should be subject to these guidelines.
- The powers and resources of FECOM should be stepped up with a view to re-establishing the Community foreign exchange system.

2. Regional policy

- Coordination of the regional policies of Member States.
- Strengthening of the financial resources of the Regional Fund.

- Coordination of measures taken by the various financial bodies of the Community.
- Concentration of effort for the benefit of the least favoured regions.
- The Council to lay down objective criteria for the allocation of resources.

3. Social policy

- Treatment of the employment problems at the Community level in the framework of the fight against inflation and by promoting concertation with the social partners.
- Closer gearing of training to employment needs.
- Improvement in the working of, and in cooperation between, the national employment services.
- Uniformity in statistical presentation and in the definition of unemployment.
- Examination of employment prospects up 1980, a distinction being made between cyclical and structural unemployment.
- Reform of the Social Fund and its Committee, with a view to securing a better use of the resources available and adjustment of aims.

B. Strengthening of the Common Market and putting it on a more solid basis

Consolidating the Common Market means first of all preserving what has already been achieved as regards trade in industrial as well as in agricultural products.

1. Freedom of trade within the Community

- Elimination of technical obstacles to trade:
 - by improving consultation procedures with the industrial circles concerned,
 - by a fundamental improvement in the methods of selecting priorities and of working out directives where these are necessary.

- . by improved cooperation with the standardisation bodies (CEN-CENELEC),
- A gradual reciprocal opening up of public supply contracts.
- Putting into practice the principle of liberty in the supply of services.
- The abolition of frontier controls.

2. Taxation

- Agreeing a uniform basis for assessing VAT.
- Revision of the proposed directive on company taxation to provide for complete rather than partial imputation.
- Setting up an arbitration procedure aimed at avoiding double taxation of associated companies carrying on activity in several Member States.
- Adoption of two Directives, which have been before the Council of Ministers for several years, concerning the connection between parent and subsidiary companies and mergers.

3. Competition policy

Need for closer integration of the Community competition system with the general objectives of economic and social policy.

Adjustment in the application of the rules of competition to terms of licence contracts so as not to hamper the transfer of technology.

Extension of the possibilities of cooperation between enterprises and of minor agreements in the framework of generally applicable criteria.

Agreeing guidelines for fair competition between public and private enterprises.

Harmonisation of aid granted by States.

Application of the rules of competition to agreements and concerted practices and also to the abuse of dominant positions in the sphere of purchase, primarily public, of goods and services.

Industrial property

- Defence of the principles of the Convention of Paris concerning the protection of industrial property in the debate on the revision of the Convention which has been started by the Eastern bloc and developing countries.
- Creation of a Community trade mark.
- Cooperation with governments to ensure prompt ratification and subsequent bringing into force of the Convention on the European patent.
- Assurance that any Code of Behaviour on the transfer of technology to developing countries will not be legally binding.

5. Company law

In the context of the controversy roused by the Green Paper in connection with the Fifth Directive, UNICE would recall that it is strongly in favour of revising the proposals of this Fifth Directive radically.

It would make the point that it is in favour of implementing participation schemes. Furthermore, it would like to see a constructive dialogue started between employers and employees, which would make the enterprise run better and improve working relations and the social climate inside the enterprise.

6. Energy policy

- Creation of a genuine common market of energy, that is:
 - . A go-ahead policy inspired largely by market economy considerations, which in the longer run at least would make it profitable to employ energy resources competitively.
 - . Free movement of energy products within the Community, regarded as a single economic unit.

- . Harmonisation of tax policy.
 - . Abolition of hindrances to normal price formation in a competitive market system.
 - . Harmonisation of energy saving policies in so far as they distort competition.
 - . Fair allocations of energy available in the event of a crisis.
- Build-up of a mutual dependence relationship with the oil producing countries (Euro-Arab dialogue - ICEC).
 - Cooperation among industrialised countries.
 - Creation of an atmosphere favourable to investment in domestic energy sources.

7. Research policy

- An Industry Advisory Committee for research and development should be set up with the Commission.
- Industry should be associated with research and development work financed by the Community.
- Provision of proper support where appropriate for technical and scientific innovation and cooperation, especially in the form of Community development contracts.
- Improvement in disseminating the results of Community research and development.

8. Environment policy

Implementation of a European Environment policy based on a clear set of priorities which would reconcile what is ecologically necessary with what is economically feasible while keeping the Common Market operating without disturbance. In this effort regard should be paid to, and use made of, the expertise of industrial specialists.

9. Transport policy

Interests of the Industrial Users of Transport.

- Railways: Maintenance of the structure of the direct ECSC tariffs and extension of direct international tariffs.
- Roads: A more flexible use of quotas and the price formation system.
- Inland Waterways: Abolition of chartering control arrangements and rationalisation of waterway transport.
- Infrastructures: Further modernisation of transport infrastructures.

C. Strengthening of the position of the Community in the world

1. Trade policy

- An outward-looking trade policy should be kept in line with the requirements of balanced development within the Community.
- Promotion of European Industry's export interests in the context of:
 - . trends in common trade policy;
 - . multilateral negotiations at GATT;
 - . talks in other international fora;
 - . bilateral negotiations with outside countries, and with this in view, improvement in the Commission's consultation procedures.

2. Credit Insurance

- Creation of an organisation to finance exports from the Community.
- Harmonisation of export credit insurance terms.

3. Developing countries

- Adjustments to GSP for the benefit of the least favoured developing countries.
- Efforts to guarantee access to the raw materials of developing countries.
- Efforts to improve the atmosphere for investment in developing countries.

Community guarantee system for private investments.

UNICE

Sammenslutningen af industri- og arbejdsgiverorganisationer i
De europæiske Fællesskaber

Den 25. november 1976

UNICE's udtalelse i anledning af den nye Kommissions
tiltræden.

1. UNICE er overbevist om, at det er nødvendigt og presserende, at Fællesskabet genoptager sin fremgang. Der er ikke noget alternativ til den videre europæiske opbygning.

I modsætning til hvad nogle håbede, har erfaringen vist, at den blotte sammenbringning af landenes økonomier ikke har været tilstrækkelig til at medføre en politisk tilnærmelse medlemslandene imellem.

Som tingene nu står, ser det ud til, at det opnåede - især indenfor rammerne af toldunionen og den fælles landbrugspolitik - trues og meget vel kan falde sammen, hvis ikke udviklingen bliver styrket af fremskridt indenfor den økonomiske og monetære union.

Betingelsen for igen at opnå en varig vækst afhænger af, at dette mål opnås, idet vor hele velstand afhænger af det. Det kræver af medlemslandenes regeringer, at de nu forpligter sig. Kun dette kan medføre en betydelig fremgang i den politiske opbygning af Europa og i særlig grad en styrkelse af den politiske struktur i Fællesskabet.

Den nye Kommissions tiltræden og det direkte valg til Parlamentet er to væsentlige begivenheder, som bør bruges til at give Fællesskabet nyt liv.

2. Den europæiske enhed er i alles interesse. Vore befolkninger har nydt godt af Fællesskabets første resultater. Der har været en ikke ubetydelig stigning i levestandarden, vigtige sociale forbedringer, fremgang i handel, produktion og forbrug.

Hvis virksomhederne skal fortsætte med at bidrage til økonomisk og social fremgang må de være i stand til at forblive konkurrencedygtige overfor deres store konkurrenter i verden og derfor især have et stort integreret marked at arbejde på.

Europa vil ikke være i stand til at spille en aktiv rolle på verdensplan, medmindre det kan præsentere sig som en enhed.

3. De vanskeligheder, som Fællesskabet er stødt på gennem de senere år, har vist, at det er ude af stand til at give et fælles og solidarisk svar på de alvorlige problemer, som er opstået.

Medlemslandene har alt for ofte søgt at løse problemerne ved hjælp af nationale foranstaltninger.

Hertil kommer, at når man fra Fællesskabets side har taget beslutninger, er de ikke blevet fulgt op på nationalt plan. Denne situation er uden tvivl tegn på mangel på politisk vilje fra medlemslandenes side og på svaghed i beslutningsprocessen i Fællesskabets institutioner.

Det faktum, at nationale politiske aspekter har prioritet fremfor Fællesskabsaspekter skyldes stort set, at det ikke er lykkedes Fællesskabsmaskineriet at forene de politiske, økonomiske og sociale kræfter i de enkelte medlemslande, som ikke føler sig bundet af Fællesskabets retningslinier, men lader sig lede af deres nationale interesser.

Hvis man tager den gensidige afhængighed indenfor Fællesskabet i betragtning, vil nationale foranstaltninger, der ikke er koordinerede, imidlertid have meget alvorlige følger i andre medlemslande. De i forvejen eksisterende uligheder er blevet mere udtalte og truer med at undergrave de opnåede resultater.

Indtil nu har det været muligt at begrænse protektionistiske foranstaltninger, men hvis de nuværende tendenser fortsætter, vil det uvægerligt i længden føre til opløsning af Fællesskabet.

4. Der må nu sættes ind på europæisk og nationalt plan med en forenet indsats af regeringer og alle økonomiske og sociale kræfter: intet land kan i realiteten håbe på selv at løse de aktuelle problemer. Dette kræver fra regeringernes side en politisk vilje og en forpligtelse fra deres side såvel som fra arbejdsmarkedets parters side til at gennemføre en koordineret national politik i overensstemmelse med fælles definerede retningslinier.

5. Fællesskabets første opgave i den retning må være at sikre en stabil og varig økonomisk bedring. De konklusioner, der blev resultatet af den økonomiske og sociale trepartikonference i Luxembourg, og som blev underskrevet af regeringerne og arbejdsmarkedets parter, kan være udgangspunktet for en fælles konstruktiv indsats. Hvis disse konklusioner imidlertid skal være af nogen virkelig betydning, må de inddrages i forhandlinger og beslutninger på nationalt plan.

Konvergens i Fællesskabet kræver en effektiv koordinering af den økonomiske og monetære politik i de enkelte lande - især med hensyn til følgende nøgle-elementer: konjunkturpolitik, kamp mod inflationen, offentlige budgetter, pengemængde samt kredit.

Denne koordinering må forbindes med procedurer, der gør den bindende for medlemslandene. I øvrigt bør de nationale programmer på mellemlangt sigt gøres forenelige med Fællesskabets mål.

UNICE går ind for forslag, som tilsigter at skabe betingelser for en tilnærmelse af den økonomiske og sociale situation i de enkelte lande, hvilket er uundværligt for monetær stabilitet indenfor Fællesskabet.

6. Parallelt hermed må den indsats, der bliver gjort for at afskaffe de hindringer, som står i vejen for skabelsen af et egentligt fælles marked, fortsættes.

Dette tager ikke blot sigte på afskaffelsen af handelshindringer, men også på afskaffelse af strukturelle og regionale uligheder.

Hvis man ikke får en tilstrækkeligt homogen struktur, er det næppe muligt at opnå en balanceret vækst (hvilket er nødvendigt for ny fremgang i den europæiske opbygning).

7. Krisen har fremhævet behovet for en tilpasning af strukturen i industrien. På grund af den politik, som indtil nu er blevet ført, er forandringer sket primært i national sammenhæng. Tiden er inde til at se problemerne fra en fællesskabssynsvinkel. De planlagte aktioner

skal bidrage til at nå de mål, som man i fællesskab er blevet enige om; de skal være logisk forenelige med dem og skal kunne skabe gunstige betingelser for tilpasning og for styrkelse af europæiske virksomheders konkurrencedygtighed indenfor rammerne af en fri markedsøkonomi.

8. Fællesskabets politik om at være åben udadtil - hvilket principielt har UNICE's støtte - bør være forenelig med krav om intern ligevægt og sammenhæng i Fællesskabet.

Med de vanskeligheder, som Fællesskabet står overfor, bør nye udvidelser med visse middelhavslande ikke ske i et forhastet tempo med risiko for at sætte en nødvendig udvikling i den europæiske opbygning på spil og true dets solidaritet.

Dette vil hverken være i medlemslandenes eller i de nye ansøgere's interesse.

Handelspolitikken i Fællesskabet skal bringes på linie med industripolitikens mål, især med hensyn til strukturel reorganisering. Den skal også sigte mere på at styrke den europæiske industris position på fremmede markeder ved at opnå reel gensidighed i aftaler med tredje lande.

9. Industriens og arbejdsgivernes organisationer er fast besluttet på at intensivere deres fælles optræden og at bruge deres indflydelse for at få regeringerne til at koordinere den nationale politik med henblik på at opnå den nødvendige konvergens indenfor Fællesskabet.

De vigtigste områder, hvor De europæiske Fællesskaber bør sætte ind.

A. Samordning af den økonomiske, monetære og sociale politik.

Hvis en forbedring af den økonomiske situation skal blive af varig karakter og derigennem afskaffe den store arbejdsløshed, er det vigtigt, at medlemslandene fører en afstemt politik baseret på stadig vækst.

Denne samordning kan kun føre til tilfredsstillende resultater, hvis der etableres en høj grad af solidaritet i Fællesskabet. Dette betyder reelt, at medlemslandenes regeringer, hvor det er nødvendigt, men under nøje fastsatte betingelser, bør være rede til at overføre ressourcer til økonomisk svagere partnere.

Forskelle i de enkelte landes politik har forværret de aktuelle uligheder landene imellem, og dette kunne føre til en opløsning af Fællesskabet. En sådan opløsning ville undergrave de europæiske virksomheders konkurrenceevne.

Genoprettelse af vækst og stabilitet er helt nødvendig for en genoptagelse af investeringerne, hvilket er en betingelse for en forbedring af beskæftigelsessituationen.

Virksomhederne kan kun sætte deres investeringer i vejret, hvis deres rentabilitet forbedres, og hvis de får mulighed for at fungere i en atmosfære af tillid og under stabile forhold, hvilket forudsætter, at inflationen bekæmpes.

I de senere år er virksomhedernes finansielle situation blevet betydeligt forringet, og der er opstået en forandring i fordelingen af nationalproduktet til fordel for offentlige udgifter, lønindkomster og forbrug på bekostning af investeringerne og disses afkast.

For at nå de ovenstående mål må vækstraten i det offentlige forbrug sættes ned, og der må udvises tilbageholdenhed med hensyn til lønindkomster, som midlertidigt bør stige mindre end nationalproduktet for derved at tillade at investeringerne kan stige mere end nationalproduktet

Den udvikling bør ske sideløbende med:

- en omfordeling af de offentlige udgifter med henblik på at øge deres effektivitet ved at reducere de løbende udgifter til fordel for investeringer.
- en investeringsfremmende politik hovedsagelig baseret på en bedring af virksomhedernes finansielle situation; en strukturændring i opgørelsen af virksomhedernes status; en tilpasning af skattepolitikken, specielt ved at behandle ansvarlig kapital på samme måde som lånt kapital.
- en aktiv beskæftigelsespolitik, som ikke har til hensigt at reducere udbuddet af arbejdskraft, men at tilpasse udbuddet til efterspørgselen ved hjælp af uddannelsespolitik og en høj grad af mobilitet på arbejdsmarkedet.
- en pengepolitik og især en begrænsning af pengemængden.

Den samlede virkning af disse foranstaltninger skulle føre til at sikre et godt resultat af kampen mod inflationen. Det kræver udbredt enighed blandt alle parter og en fælles indsats.

1. Økonomisk og monetær politik.

- Ministerrådet bør indføre retningslinier med henblik på at koordinere nøgleelementerne i en kortfristet økonomisk og monetær politik i medlemslandene.
- Der bør være en mekanisme, som sikrer, at disse retningslinier bliver overholdt.
- Bevilling af fællesskabsstøtte bør afhænge af overholdelsen af disse retningslinier.
- FECOM's magt og ressourcer bør forøges med henblik på en reetablering af Fællesskabets valutasystem.

2. Regionalpolitik.

- Koordinering af regionalpolitikken i medlemslandene.
- Styrkelse af regionalfondens finansielle ressourcer.
- Koordinering af de foranstaltninger, som de forskellige finansielle organer i Fællesskabet tager.
- Indsatsen koncentrerer om de mindst favoriserede regioner.
- Ministerrådet bør fastlægge saglige kriterier for tildeling af ressourcer.

3. Socialpolitik.

- Behandling af beskæftigelsesproblemet på Fællesskabsniveau må ske indenfor rammerne af kampen mod inflation gennem en udvikling af samspillet med arbejdsmarkedets parter.
- En bedre tilpasning af uddannelsen til beskæftigelsesmulighederne.
- Forbedring af funktionen og samarbejdet de nationale arbejdsformidlinger imellem.
- Ensartethed i definition af og statistik for arbejdsløshed.
- Undersøgelse af beskæftigelseperspektiver frem til 1980 med en sondring mellem strukturel og konjunkturmæssig arbejdsløshed.
- Revision af den sociale fond og dens komité med henblik på at opnå en tilpasning af målene og en bedre udnyttelse af ressourcerne.

B. Styrkelse og uddybning af det fælles marked.

Styrkelsen af Fællesskabet indebærer først og fremmest en bevarelse af det allerede opnåede indenfor handelen med industri- og landbrugsvarer.

1. Den frie handel indenfor Fællesskabet.

- Afskaffelse af tekniske handelshindringer:
 - . ved forbedring af procedurerne for konsultationer med de berørte industrier.
 - . ved en fundamental forbedring af de metoder, hvorved man fastlægger områder for og fremgangsmåder til udarbejdelse af direktiver, hvor disse er nødvendige.
 - . ved forbedret samarbejde med standardiseringsinstitutter (CEN-CENELEC).
- En udvidet og gensidig åbning af markedet for offentlige indkøb.
- En effektiv liberalisering for tjenesteydelser.
- Afskaffelse af grænsekontrol.

2. Skattepolitik.

- Enighed om et fælles grundlag for beregning af merværdiafgift.
- Revision af forslag til direktiv om selskabsskat med henblik på 100% undgåelse af dobbeltbeskatning mellem virksomheder og disses aktionærer.
- Oprettelse af en voldgiftsprocedure med henblik på at undgå dobbeltbeskatning af koncerner, der har aktiviteter i flere medlemslande.
- Vedtagelse af de to direktiver, som allerede er forelagt Ministerrådet for flere år siden vedrørende forhold mellem moder- og datterselskaber samt fusioner.

3. Konkurrencepolitik.

Nødvendigheden af at gøre bedre anvendelse af Fællesskabets konkurrenceregler, således at disse bliver forenelige med de generelle mål for den økonomiske og sociale politik.

Tilpasning af anvendelsen af konkurrencereglerne til licenskontraktklausulerne, således at man ikke bremser overførsel af teknologi.

Forøgelse af mulighederne for samarbejde mellem virksomheder og for aftaler af mindre betydning indenfor rammerne af de generelle kriterier.

Enighed om retningslinier for lige konkurrencevilkår mellem offentlige og private foretagender.

Harmonisering af statsstøtte.

4. Industriel ejendomsret.

- Forsvar af principperne i Paris-konventionen vedrørende beskyttelse af industriel ejendomsret i den debat, der skal finde sted angående revision af den, som østblokken og udviklingslandene har startet.
- Oprettelse af et fællesskabsvaremærke.
- Samarbejde med regeringerne for at sikre den hurtige ratifikation af den europæiske patentkonvention samt dens anvendelse.
- Forsikring om, at enhver codex vedrørende overførsel af teknologi til udviklingslandene ikke bliver juridisk bindende.

5. Selskabsret.

I forbindelse med diskussionerne omkring det 5. direktiv og grønbogen erindrer UNICE om, at man fastholder ønsket om en dybtgående revision af forslaget til det 5. direktiv.

Man understreger, at man er for gennemførelse af regler om medbestemmelse. Desuden går man ind for en konstruktiv dialog mellem arbejdsgivere og arbejdere, som vil kunne stimulere virksomhedernes drift og forbedre arbejdsforholdene og klimaet i virksomhederne.

Tilpasning af den foreslåede forordning angående europæiske fir-
magrupper.

6. Energipolitik.

- Oprettelse af et egentligt fælles marked for energi, d.v.s. :
 - . en dynamisk politik i stor udstrækning baseret på markedsøko-
nomien, som i det mindste på længere sigt tillader at forrente
energiressourcerne konkurrencedygtigt.
 - . fri bevægelighed for energiprodukter indenfor Fællesskabet som
ét område.
 - . harmonisering af skatte- og afgiftspolitikken.
 - . afskaffelse af hindringer, som vanskeliggør den frie prisfast-
sættelse på markederne.
 - . harmonisering af energibesparelspolitikken i det omfang den
skaber konkurrenceforvridning.
 - . ligelig tildeling af disponibel energi i tilfælde af en krisesitua-
tion.
- Udvikling af et gensidigt afhængighedsforhold med de olieprodu-
cerende lande (Euro-arabisk dialog).
- Samarbejde mellem de industrialiserede lande.
- Skabelse af en gunstig atmosfære for investeringer i indenland-
ske energikilder.

7. Forskningspolitik.

- Oprettelse af et industrielt rådgivende udvalg for forskning og
udvikling overfor Kommissionen.
- Industrien bør være med i det forsknings- og udviklingsarbejde,
som er finansieret af Kommissionen.

- Støtte til videnskabelig og teknologisk fornyelse og til samarbejde, især gennem udviklingskontrakter med Fællesskabet.
- Forbedring af udbredelsen af resultaterne af forskning og udvikling indenfor Fællesskabet.

8. Miljøpolitik.

Iværksættelse af en europæisk miljøpolitik, der skal etableres ifølge klare prioriteter, og som skal tillade en forening af det økologisk nødvendige med det økonomisk mulige under bevarelse af Fællesmarkedets funktion uden forstyrrelser. Denne indsats bør tage industriens eksperters kompetence i betragtning og udnytte den.

9. Transportpolitik.

De industrielle brugeres transportinteresser:

- Jernbaner: Opretholdelse af strukturen af direkte EKS-tariffer og udbredelse af direkte internationale tariffer.
- Veje: En mere fleksibel brug af kvoter og af prisdannelsessystemet.
- Vandveje: Afskaffelse af overflødige befragtningsforanstaltninger og en strukturel sanering af flodtransporten.
- Infrastruktur: Fortsat modernisering af infrastrukturen indenfor transport.

C. Styrkelse af Fællesskabets position i verden.

1. Handelspolitik.

- En udadvendt handelspolitik skal gøres forenelig med de krav, en balanceret udvikling indenfor Fællesskabet stiller.

- Fremme af europæisk industris eksportinteresser i forbindelse med:
 - . udviklingen i den fælles handelspolitik.
 - . de multilaterale forhandlinger i GATT.
 - . forhandlinger i andre internationale kredse.
 - . bilaterale forhandlinger med tredjelande og herunder forbedring af Kommissionens konsultationsprocedurer.

2. Eksportkreditter.

- Oprettelse af et organ til finansiering af eksport fra Fællesskabet.
- Harmonisering af betingelserne for eksportkreditforsikringer.

3. Udviklingslande.

- Tilpasning af u-landstoldpræferencesystemet til fordel for de mindst favoriserede udviklingslande.
 - Forsøg på at garantere adgang til udviklingslandenes råvarer.
 - Forsøg på at forbedre atmosfæren for investeringer i udviklingslande.
 - Et Fællesskabs-garantisystem for privat investering.
-